

Anonymizovaná verze

C-30/21 – 1

Věc C-30/21

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

19. ledna 2021

Předkládající soud:

Amtsgericht Lennestadt (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

11. ledna 2021

Žalobkyně:

Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltató Zrt., Nationale Mauterhebung geschlossene Dienstleistungs AG

Žalovaný:

NW

Amtsgericht Lennestadt (Okresní soud v Lennestadt, Německo)

Usnesení

Ve věci

Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltató Zrt., Nationale Mauterhebung geschlossene Dienstleistungs AG proti NW

rozhodl Amtsgericht Lennestadt (Okresní soud v Lennestadt)

dne 11. ledna 2021

[omissis]

takto:

Řízení se přerušuje.

Soudnímu dvoru Evropské unie se na základě článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie předkládá žádost o rozhodnutí o této předběžné otázce:

Musí být čl. 1 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech vykládán v tom smyslu, že soudní řízení, které zahájí státní společnost za účelem vymáhání poplatku sankční povahy z důvodu neoprávněného použití zpoplatněné silnice proti fyzické osobě s bydlištěm v jiném členském státě, spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení?

Odůvodnění:

Žalobkyně je maďarská akciová společnost se sídlem v Budapešti, která vůči žalovanému s bydlištěm v Německu uplatňuje nároky na takzvané náhradní mýtné (dodatkový poplatek) za použití zpoplatněné sítě dálnic v Maďarsku. Německý název žalobkyně zní Nationale Mauterhebung Geschlossene Dienstleistungs-AG (NMGD AG).

A) Právní základ/Vnitrostátní právo

Maďarský zákon o provozu na pozemních komunikacích obsahuje v § 15 odst. 1 ustanovení, že ministr může formou nařízení podmínit jízdu určitými vozidly zaplacením poplatku. Ustanovení § 33/A odst. 1 upravuje, že za použití veřejných okresních silnic, které jsou vymezeny samostatným zákonem, musí být za určité období uhrazen poplatek (poplatek za užívání), v případě jeho nezaplacení musí být uhrazen dodatkový poplatek. Odkazuje se na výňatek z maďarského zákona o provozu na pozemních komunikacích, jehož překlad byl založen do spisu [*omissis*].

Na základě tohoto zákonného zmocnění bylo přijato nařízení ministra hospodářství a dopravy č. 36/2007 (III. 26.) GKM o mýtném pro dálnice, rychlostní a hlavní silnice (dále jen „nařízení o mýtném“). Také toto nařízení bylo založeno do spisu v překladu, na nějž je odkazováno [*omissis*].

Za úhradu poplatků stanovených v nařízení o mýtném odpovídá zapsaný držitel vozidla. To vyplývá přímo z § 15 odst. 2 maďarského zákon o provozu na pozemních komunikacích.

V ustanovení § 7/A odst. 7 nařízení o mýtném je upraveno, že dodatkový poplatek (k tomu dále) vybírá žalobkyně. Podle ustanovení § 1 nařízení o mýtném jsou zpoplatněné komunikace používány „v rámci občanskoprávního vztahu“.

Výše řádného poplatku je stanovena v § 6 nařízení o mýtném. Pro běžný osobní vůz, podle § 6 odst. 1 písm. a) kategorie D1, činí například poplatek za jeden týden 2 975 HUF, § 6 odst. 6 nařízení o mýtném. To odpovídá poplatku ve výši necelých 10 eur.

Ustanovení § 7/A odst. 1 nařízení o mýtném stanoví, že v případě, že motorové vozidlo nemá při kontrole platnou známku, musí být uhrazen dodatkový poplatek nebo doplatek.

Ustanovení § 7/A odst. 10 nařízení o mýtném ve spojení jeho přílohou 1 bodem 1 upravuje výši tohoto doplatku. V případě zaplacení do 60 dnů po obdržení výzvy k úhradě činí doplatek 14 875 HUF, v přepočtu necelých 50 eur. Není-li platba provedena do 60 dnů po obdržení výzvy k úhradě, zvyšuje se dodatkový poplatek na 59 500 HUF, v přepočtu zhruba 190 eur.

B) Vymáhání dodatkových poplatků

Žalobkyně pověřila a zmocnila společnost Ungarische Autobahn Inkasso GmbH (dále jen „UAI GmbH“) se sídlem v Eggenfeldenu zjišťováním vozidel resp. jejich držitelů, kteří jsou registrováni v Německu a týká se jich dodatkový poplatek, a vymáháním náhradního mýtného.

Základem pro šetření prováděná společností UAI GmbH jsou fotografie příslušných registračních značek vyhotovených elektronickým systémem, podle nichž jsou zjišťovány domnělá porušení platby mýtného dotčenými vozidly. Na základě registračních značek si společnost UAI GmbH vyžádá informace o držiteli a následně zpravidla vymáhá prvním dopisem s upomínkou doplatek ve výši 14 875 HUF. Hodnota v eurech, vypočtená z této částky, se mění v souladu se směnným kurzem.

Kromě náhradního mýtného jako takového jsou současně vymáhány inkasní poplatky vzniklé společnosti UAI GmbH. Dlužníkovi jsou dále vyúčtovány poplatky za zjištění držitele.

V případě, že po první upomínce není doplatek zaplacen, následuje další dopis s upomínkou a vymáhán zvýšený doplatek ve výši 59 500 HUF. I v tomto případě se částka v eurech mění podle směnného kurzu.

C) Předmětná pohledávka

Žalovaný je držitelem vozidla německé registrační značky [omissis]. Tímto vozidlem jel žalovaný dne 19. prosince 2019 ve 23:24 hod. v Maďarsku chvíli po

zpoplatněné silnici, než si po zhruba 15 až 20 km na čerpací stanici koupil elektronickou dálniční známku.

Upomínkou ze dne 10. března 2020 [omissis] vyzvala společnost UAI GmbH pověřená žalobkyní žalovaného k úhradě náhradního mýtného plus vzniklých poplatků.

Poté, co žalovaný nereagoval, byla dopisem ze dne 13. května 2020 zaslána upomínka k úhradě zvýšeného doplatku ve výši 59 500 HUF, v přepočtu 178,89 eur. Mimoto byl účtován administrativní poplatek, výdaje na získání informace o držiteli, výdajový paušál a daň z přidané hodnoty. Ohledně dalších podrobností se odkazuje na dopisy s upomínkami ze dne 10. března 2020 a 13. května 2020 [omissis].

Svou žalobou se žalobkyně nyní domáhá úhrady částky ve výši 260,76 eur. Má za to, že se jedná o občanskoprávní spor. Vzhledem k tomu je příslušný předkládající soud. Žalobkyně je toho názoru, že v tomto ohledu jsou relevantní ustanovení příslušného státu, která opravňují subjekt uplatňující příslušný nárok a jeho nárok zakládají. Proto je podle § 1 maďarského nařízení o mýtném nutno vycházet z občanskoprávního vztahu. V ostatním vyplývá tato skutečnost z toho, že vztah mezi subjektem uplatňujícím nárok - žalobkyní - a účastníky provozu je občanskoprávní. Zakoupením dálniční známky je uzavírána smlouva, na jejímž základě nabývá účastník provozu časově omezené oprávnění k užívání pozemních komunikací určitým vozidlem. Žalobkyně také nevydává žádná rozhodnutí, nýbrž svou pohledávku uplatňuje pouhými výzvami k úhradě. V každém případě je nezbytný občanskoprávní výkon rozhodnutí.

Žalovaný proti žalobě namítá, že si známku koupil. V ostatním uplatňuje pochybnosti týkající se soudní příslušnosti a porušení veřejného pořádku (*ordre public*).

D) Otázky soudu

Předkládající soud v rámci přezkumu své příslušnosti rozhodl, že mezinárodní příslušnost se řídí ustanoveními nařízení č. 1215/2012 (*nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o soudní příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (přepracované znění), nařízení Brusel Ia*). V tomto ohledu má soud značné pochybnosti, zda se u projednávané věci jedná o občanskou věc ve smyslu článku 1 nařízení č. 1215/2012 nebo spíše o veřejnoprávní spor, na nějž se nařízení č. 1215/2012 nevztahuje. Soud vychází z toho, že pro odpověď na tuto otázku není relevantní vnitrostátní právo, jak je přesvědčena žalobkyně, nýbrž spíše je nezbytný autonomní výklad. Pojem občanská a obchodní věc musí být vykládán s odkazem na cíle a systém nařízení č. 1215/2012, jakož i na obecné zásady vyvozené ze všech vnitrostátních právních řádů (*rozsudek Soudního dvora ze dne 14. října 1976, LTU Lufttransportunternehmen GmbH & Co. KG v. Eurocontrol*,

29/76, ECLI:EU:C:1976:137; rozsudek Soudního dvora ze dne 11. června 2015, *Fahnenbrock a další*, C-226/13, C-245/13 a C-247/13, EU:C:2015:383, bod 35).

V jednom řízení souvisejícím v širokém smyslu slova s provozem na silnicích Soudní dvůr Evropské unie již rozhodl, že exekuční řízení zahájené společností ve vlastnictví územního samosprávného celku proti fyzické osobě s bydlištěm v jiném členském státě za účelem vymožení splatné pohledávky za parkování na veřejném parkovišti, jehož provozováním byla uvedeným samosprávným celkem pověřena tato společnost, spadá do působnosti tohoto nařízení č. 1215/2012 (rozsudek Soudního dvora ze dne 9. března 2017, *Pula Parking d.o.o. v. Tederahn*, C-551/15, ECLI:EU:C:2017:193).

Soud však vychází z toho, že výše uvedené rozhodnutí nelze na projednávanou věc přenést. Ve věci, která byla základem rozsudku ze dne 9. března 2017, byl účastníkovi provozu vydán parkovací lístek (bod 16 rozsudku Soudního dvora ze dne 9. března 2017). Srovnatelné s projednávanou věcí by to bylo v případě, že by si žalovaný známku koupil, s výhradou otázky, zda tím byla skutečně uzavřena občanskoprávní smlouva nebo zda se nejedná spíše o veřejnoprávní poplatek za státní službu, v neposlední řadě proto, že relevantní vnitrostátní ustanovení spadají (také) do oblasti působnosti směrnic 1992/62/ES a 2006/38/ES.

V projednávané věci si však žalovaný naopak nejdříve známku nekoupil, což je důvod, proč se žalobkyně domáhá poplatku, který je v německém překladu předložených maďarských právních textů označován jako „dodatkový poplatek“ nebo „doplatek“ místo (a nikoliv například navíc; viz výzvy k úhradě ze dne 10. března 2020 a 13. května 2020 [omissis]) vlastního mýtného. Podle názoru soudu se přitom jedná o sankční poplatek jednostranně stanovený veřejnoprávní normou, která nepředstavuje pouze protiplnění za poskytnutou službu (na rozdíl od rozsudku Soudního dvora ze dne 9. března 2017, viz tam bod 36). Soud proto spatřuje závažné důvody k tomu, aby stanovení a uplatňování tohoto poplatku sankční povahy bylo posuzováno jako akt veřejné moci s tím důsledkem, že se na projednávanou věc nepoužijí ustanovení nařízení č. 1215/2012.